

ønstter maa blive vedtagen, og jeg skal derfor anbefale ærede Medlemmer at stemme for Forslaget i den Stikelse, hvori det foreligger.

H. Jensen: Uagtet jeg staaer paa det samme Standpunkt, som de to ærede Rigsdagsmænd for Randers Amts 4de Valgfreds (Bønløkke) og Aalborg Amts 5te Valgfreds (Holm), kommer jeg dog til et andet Resultat end de. Jeg erkjender fuldtvel, at det er urigtigt, at denne Byrde bliver lagt over paa Hartkornet, men efter de Forhandlinger, der nu ere førte, seer jeg ikke rettere, end at Sagen er saa ødelagt, at man vanskelig, hvis Loven bliver forkastet, vil faae nogen Godtgjørelse eller Tillsæg til Ræggerne for den forhøiede Byrde. Forhen var Forholdet saaledes, at man, da Loven af 10de Marts 1851 blev giben, gif ud fra, at den var indrettet efter almindelige Forhold, men nu har Majoriteten i begge Thing staaet fast, at Byrden ogsaa skal hvile paa Hartkornet under extraordinære Forhold, at det skal være en Byrde, som skal hvile stadig paa Ubredningslægderne. Jeg seer saaledes ikke rettere, end at det ene Rigtige bliver at gaae ind paa Loven, som den foreligger, og jeg skal derfor erklære, sat jeg stemmer for den, som den er kommen fra Landstinget.

K. Pedersen: Jeg vil benytte denne Forhandling til at sige endnu et Par Ord om det foreliggende Lovforslag. For det Første vil jeg endnu engang hde min Tak saavel til den høitagtede Krigsminister som til den høitagtede Finantsminister, deels fordi dette Lovforslag er forelagt, og deels for den Smødelommen, der er viist fra de Herrers Side under Forhandlingerne derom. Der er her blevet behandlet mange store Love, men jeg troer, at denne Lov er en af dem, som vil blive modtaget med stor Velwillie paa de fleste Steder omkring i Landet, naar den, som jeg haaber, idag bliver endelig vedtagen. — I Modsætning til de Herrer af Udvalget, som have udtalt, at Loven ikke har vandet ved den Forandring, som Landstinget har foretaget i § 5, vil jeg dog sige, at jeg ikke havde lidet Betænkelse ved at stemme for Lovforslagets § 5 saaledes som den sidst blev vedtagen her.

Den ene Maade er naturligtvis, naar man saaledes kan faae en communal Afgjørelse; men paa den anden Side skal man vel vogte sig for at bringe Spørgsmaal, der mere have Betydning af Retsfager, ind for kommunale Autoriteter. Naar man seer hen til Loven af 1851 og navnlig til dens § 4, vil det sees, at det i Henhold til denne Paragraph kan være muligt, at der er flere Steder, hvor Amtsraadet selv er Part i Sagen. Det er ikke derved afstaaet, at Amtsraadet og alle de smaa Districter directe ubstationere Hestene, og naar da den enkelte Fodervært kom til at staa imod Amtsraadet, vilde han, naar dette skulde afgjøre Sagen, staae aldeles værgeløs. Jeg kjenner det Tilfælde, at man i Frederiksborg Amt, hvor 11 Heste bleve tilbeelte, efterat den første Fordeling i 1851 havde fundet Sted, fordi de vare forglemt ved den første Fordeling, aldeles ikke foretog nogen Omfordeling af de engang stationerede Heste, men beholdt dem under Amtsraadets directe Ubstationering. For disse Hestes Vedkommende staaer den enkelte Fodervært altsaa overfor Amtsraadet, og naar dette selv skulde afgjøre Spørgsmaalet, vilde det lidet nytte, at den enkelte eller de enkelte Mænd vilde reise nogetsomhelst Spørgsmaal. Det er blevet mig meddeelt, at i Veile Amt ere de allerfleste Heste — jeg veed ikke, om det er alle — paa samme Maade directe under Amtsraadet; men naar dette er Tilfældet, maa det dog være betænkeligt at lægge saadanne Sagers Afgjørelse i den ene Parts Haand. Under disse Omstændigheder vilde jeg føle mig langt mere tilfreds med den Afgjørelse, som er vedtagen i Landstinget. Jeg er af den Mening, at i de fleste Tilfælde, hvori Amtsraadet ikke directe er Part i Sagen, vil det blive det, der efter Overenskomst afgjør Sagen; men hvor Amtsraadet er directe Part i Sagen, finder jeg det ganske naturligt og rimeligt, at hver Enkelt kan faae sin Sag afgjort paa en anden Maade.

Ordføreren: I Anledning af de Bemærkninger, som faldt fra den ærede sidste Taler, vil jeg kun gjøre opmærksom paa, at saaledes som § 5 blev vedtagen her i Thinget, vilde Amtsraadene ikke kunne komme til at af-